

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 460/2025 rd

Svar på skriftligt spørgsmål om social- och hälsovårdstjänster i Finland på finska

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 460/2025 rd undertecknat av riksdagsledamot Jaana Strandman /saf:

Hur ämnar regeringen säkerställa att social- och hälsovårdstjänsterna genomförs på finska utan att patientsäkerheten äventyras och

ämnar regeringen skärpa och förenhetliga minimikraven på vårdpersonalens kunskaper i finska i lagstiftningen?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

Tillräckliga kunskaper i finska eller svenska är en central del av yrkeskompetensen hos yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården och en betydande patientsäkerhetsfaktor.

Vid social- och hälsovårdsministeriet pågår en reform av lagstiftningen om yrkesutbildade personer, där man också bedömer de språkkunskaper som krävs av social- och hälsovårdspersonal och kraven på verifiering av språkkunskaperna. Emellertid ska en yrkesutbildad person redan nu ha sådana tillräckliga språkkunskaper som förutsätts i de uppgifter han eller hon sköter enligt 18 a § i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården. Arbetsgivaren för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården ska säkerställa att personens språkkunskaper är på en tillräcklig nivå för de uppgifter han eller hon sköter.

Utöver kravet på språkkunskaper för yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården tryggas personalens språkkunskaper ofta genom andra bestämmelser. I vissa situationer är tillräckliga språkkunskaper och påvisande av dem en förutsättning för att få yrkesrättighet. Situationerna gäller såväl personer som fått utbildning inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som personer som fått utbildning utanför EU- eller EES-området. Skyldigheterna för offentliga samfund som är arbetsgivare regleras också i språklagen, enligt vilken myndigheterna i sin verksamhet självmant ska se till att individens språkliga rättigheter förverkligas i praktiken. Enligt 2 § i lagen om de språkkunskaper som krävs av offentligt anställda (424/2003) ska varje myndighet genom att ordna utbildning och genom andra personalpolitiska åtgärder se till att de anställda har tillräckliga språkkunskaper på det sätt som språklagen och andra lagar

förutsätter. Enligt 3 § i lagen ska en myndighet när den anställer tjänstemän eller annan personal förvissa sig om att den som anställs har tillräckliga språkkunskaper.

För bedömningen av de yrkesmässiga språkkunskaperna används den allmänna språkexamen (YKI-testet) eller språkexamina för statsförvaltningen. Vid social- och hälsovårdsministeriet pågår en utredning om möjligheterna att genomföra en nationell enhetlig språkutbildning inom social- och hälsovården. Utredningsgruppen rekommenderar att språkutbildningen ska ordnas dels separat och dels gemensamt för de olika yrkesgrupperna inom social- och hälsovården. Med en sådan utbildningsmodell kan styrningen av servicesystemet och arbetsgivarens förutsättningar att effektivare säkerställa personalens faktiska språkkunskaper stärkas.

Helsingfors 7.1.2026

Social- och hälsovårdsminister Kaisa Juuso